

Ольжич Олег

Короткий життєпис

Олег Ольжич

(1907 — 1944)

Олег Олександрович Кандиба (справжнє прізвище) — поет, публіцист, політичний діяч. Син Олександра Олеса. Народився 8 липня 1907р. у Житомирі. Після поразки УНР разом з родиною залишив Україну. Навчався в Карловому університеті в Празі та Українському вільному університеті, працював у Гарвардському університеті (США). З часу виникнення ОУН стає одним з найактивніших її членів, згодом — заступником голови Проводу ОУН. Брав активну участь в політичних подіях того часу, зокрема в обороні від угорських фашистів Карпатської України (1939). Належав до кола поетів-«вісниківців» (Є. Маланюк, Л. Мосендз, Олена Теліга, Юрій Клен). Збірки поезій Олега Ольжича "Рінь" (1935), "Вежі" (1940), "Підзамчя" (1946) характеризуються досконалістю мистецької форми, посиленням історіософським началом. Минуле поет завжди проектує на сучасність, осмислює його як невід'ємну складову сьогодення. Після початку другої світової війни продовжував свою діяльність в Україні, а оскільки це викликало незадоволення німецьких окупаційних властей, то Олег Ольжич змушений був працювати в підпіллі.

Загинув у фашистському концтаборі Заксенгаузен 10 червня 1944р.